U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy a Mgr. Evy Kyselé v právní věci žalobkyně: **N. P.**, zast. JUDr. Tomášem Absolonem, advokátem, se sídlem Ke Kašně 272/24, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně podané proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 9. 2004, č. j. 14 Az 212/2003 – 47,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Zástupci stěžovatelky, advokátu JUDr. Tomáši Absolonovi, **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování ve výši 1279 Kč, která mu bude vyplacena Nejvyšším správním soudem do 30-ti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou dne 14. 10. 2004 u Krajského soudu v Ústí nad Labem se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) domáhala zrušení rozhodnutí uvedeného soudu ze dne 10. 9. 2004, č. j. 14 Az 212/2003 – 47, jímž byla odmítnuta žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 5. 2003, č. j. OAM-2478/VL-10-P08-2002, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žalobkyni neuděluje azyl podle § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu) a současně bylo vysloveno, že na se na žalobkyni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 tohoto zákona.

Stěžovatelka současně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

V této věci podala stěžovatelka ještě podání ze dne 10. 1. 2005, v němž opakovaně požadovala ustanovení zástupce z řad advokátů.

Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 5. 2005, č. j. 14 Az 212/2003 – 62, bylo rozhodnuto tak, že se stěžovatelce k zastupování v řízení o kasační stížnosti v této věci ustanovuje advokát JUDr. Tomáš Absolon, se sídlem Ke Kašně 272/24, Praha 4.

Krajský soud v Ústí nad Labem předložil dne 16. 6. 2005 věc k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu. Nejvyšší správní soud poučil dne 14. 7. 2005 účastníky řízení o složení senátu Nejvyššího správního soudu, který je podle rozvrhu práce povolán věc projednat a rozhodnout, a rovněž o možnosti namítnout podjatost soudce. Účastníci řízení podjatost soudců nenamítli.

V podání ze dne 9. 11. 2005, doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 11. 11. 2005, stěžovatelka uvedla, že kasační stížnost podanou proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, sp. zn. 14 Az 212/2003, bere zpět a z rodinných důvodů žádá zastavit řízení o kasační stížnosti (Stopazyl), neboť chce rychle odjet domů. Současně uvedla že tímto podáním „vzdává odkladný účinek“.

Podle ustanovení § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů („s. ř. s.“) soud řízení zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Řízení o kasační stížnosti je plně ovládáno zásadou dispoziční. Stěžovatel, jehož procesní úkon vůči soudu spočívající v podání kasační stížností vyvolává řízení o přezkoumání rozhodnutí krajského soudu, tak zpětvzetím kasační stížnosti zakládá povinnost soudu v tomto řízení nepokračovat.

Jelikož stěžovatelka vzala svou kasační stížnost zpět, a projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil, jak mu to ukládá ustanovení § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

Za této procesní situace, kdy vzala stěžovatelka svoji kasační stížnost proti napadenému usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem o odmítnutí žaloby ve věci neudělení azylu zpět v celém rozsahu, se Nejvyšší správní soud již nemohl zabývat návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, podle ustanovení § 60 odst. 3 věty prvé s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

S ohledem na to, že zástupce stěžovatele, JUDr. Tomáš Absolon, byl ustanoven soudem, přiznal Nejvyšší správní soud podle § 35 odst. 7 v návaznosti na § 120 s. ř. s. označenému zástupci za zastupování v řízení o kasační stížnosti odměnu, a to v celkové výši 1279 Kč, sestávající se z odměny dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. za jeden úkon právní služby [á 1 000 Kč - § 11 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f) cit. vyhlášky] a jednoho režijního paušálu (á 75 Kč - § 13 odst. 3 téže vyhlášky), plus 19 % DPH, jelikož je advokát plátcem daně z přidané hodnoty. Zástupce stěžovatelky současně požadoval přiznání náhrady za použití osobního vozidla k cestě Praha – Brno a zpět dne 2. 5. 2005. Tuto náhradu Nejvyšší správní soud zástupci stěžovatelky nepřiznal, neboť tento den byla Nejvyššímu správnímu soudu toliko předložena substituční plná moc, k žádnému úkonu ve věci ze strany zástupce nedošlo a ani nemohlo dojít, protože k tomuto dni se spis stále ještě nacházel u Krajského soudu v Ústí nad Labem, což bylo možno předem ověřit telefonicky (Nejvyššímu správnímu

soudu byla věc předložena až 16. 6. 2005), a cesta k Nejvyššímu správnímu soudu z Prahy do Brna v této věci tak byla dne 2. 5. 2005 nepřípadná.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. listopadu 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu